

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 2024

Ερώτηση

Προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κ. Χατζηδάκη

Θέμα: Προστασία των Δανειοληπτών από την εκμετάλλευση των Funds διαχειριστών δανείων: Πώς ο Νόμος περί μεταβίβασης των απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις μετατράπηκε σε δίοδο Αισχροκέρδειας

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Με αφορμή σημερινό πρωτοσέλιδο δημοσίευμα της εφημερίδας 'Δημοκρατία' που αναδεικνύει ένα σοβαρό πρόβλημα που προκύπτει κατά την διευθέτηση δανείων ιδιωτών και επιχειρήσεων με τους servicers προκύπτουν τα ακόλουθα:

Με τον Ν. 3156/2003 και τις συνακόλουθες νομοθετικές ρυθμίσεις, η μεταβίβαση απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις σε Εταιρείες Απόκτησης από Δάνεια και Πιστώσεις (Ε.Α.Α.Δ.Π.) νομιμοποιήθηκε ως «εργαλείο» για τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων. Στην αιτιολογική του έκθεση, ο νόμος υπόσχεται τη διευκόλυνση της ρύθμισης οφειλών προς όφελος των δανειοληπτών και τη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών αποπληρωμής. Παρά ταύτα, η πραγματικότητα μοιάζει να διαψεύδει αυτούς τους «ευγενείς» στόχους.

Στην πράξη, υπάρχει μια συστηματική αποσιώπηση του ποσού εξαγοράς των δανείων από τα funds, άλλοτε με ελλιπή δημοσιοποίηση των όρων της σύμβασης και άλλοτε με νομοθετικές «παρεμβάσεις» που αποκρύπτουν το συγκεκριμένο στοιχείο. Παρά την αρχική επιβεβαίωση του Υπουργείου Οικονομικών ότι το ποσό εξαγοράς είναι υποχρεωτικό να αναφέρεται, η Υπουργική Απόφαση 19169 ΕΞ 2024 έρχεται να αναιρέσει τη δημοσίευσή του, αφήνοντας έναν απροσδιόριστο «τρόπο υπολογισμού» που στηρίζεται στους «συμβατικούς όρους» των συμβάσεων, οι οποίοι δεν δημοσιοποιούνται. Έτσι, το ποσό εξαγοράς καθίσταται επί της ουσίας «αόρατο».

Η πρακτική αυτή θυμίζει τακτικές με «ψιλά γράμματα» σε συμβάσεις που αμφισβητούνται για τη νομιμότητά τους. Δημιουργεί μια προφανή διέξοδο, ένα «παράθυρο» απόκρυψης κρίσιμων στοιχείων, που λειτουργεί αποκλειστικά εις βάρος του πλέον αδύναμου μέρους της συμφωνίας, δηλαδή του δανειολήπτη.

Τα μέτρα αυτά καταστρατηγούν ξεκάθαρα την αρχική πρόθεση του νόμου, προσφέροντας όχι απλώς «διευκολύνσεις» αλλά θεσμική προστασία σε πρακτικές αισχροκέρδειας. Τα funds και οι εταιρείες διαχείρισης αποκτούν πλέον τη δυνατότητα να απαιτούν υπέρογκα ποσά από τους οφειλέτες, χωρίς ίχνος διαφάνειας και χωρίς καμία δυνατότητα δικαστικού ελέγχου, βασιζόμενα σε νομικές «λεπτομέρειες» που επιτρέπουν διόδους διαφυγής.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1) Πώς δικαιολογείτε την απόφαση να αποκρύπτετε το ποσό εξαγοράς των δανείων από τα funds, όταν η αρχική πρόθεση του νόμου ήταν να προσφέρει προστασία στους δανειολήπτες και να δημιουργήσει ευνοϊκές συνθήκες αποπληρωμής;

2) Είναι αποδεκτό, κατά την άποψή σας, να αφαιρείτε την υποχρέωση δημοσίευσης του ποσού εξαγοράς μέσω της Υπουργικής Απόφασης 19169 ΕΞ 2024, αφήνοντας στη θέση του έναν αόριστο “τρόπο υπολογισμού”;

3) Με ποιον τρόπο οφείλουν οι πολίτες να προστατευθούν από τις πρακτικές των funds, όταν το Υπουργείο σας θεσπίζει “παραθυράκια” που επιτρέπουν την αδιαφάνεια και προσφέρουν νομική προστασία σε πρακτικές αισχροκέρδειας στερώντας τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου και διαφάνειας και πώς αντιλαμβάνεστε τον κοινωνικό σας ρόλο ως εγγυητής της προστασίας των δανειοληπτών όταν φαίνεται να ευνοείτε τις εταιρείες διαχείρισης εις βάρος των πολιτών;

Ο ερωτών βουλευτής

Μάριος Σαλμάς